

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ พื้นที่จากเศษสุดท้ายของต้นไม้

ผู้เขียน

นายปณิธาน ประมูล

ปริญญา ศิลปมหาบัณฑิต (ทัศนศิลป์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ

. รสลิน กาสต์

บทคัดย่อ

ผู้คนในเมืองใหญ่ซึ่งอาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่นต่างโหยหาในธรรมชาติ และได้จำลองธรรมชาติขึ้นอย่างหลากหลายในรูปแบบต่างๆ ให้มาอยู่ใกล้ตัว จนเกิดการคุ้นเคยกับธรรมชาติจำลอง และลืมความสำคัญต่อป่าไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่แท้จริง ทำให้ไม่คำนึงถึงเรื่องการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเป็นเหตุให้ต้นไม้ ป่าไม้ที่สำคัญต่อทุกชีวิตลดจำนวนลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในภาคเหนือยังมีการโค่นต้นสักทิ้งเป็นจำนวนมากเพื่อปลูกยางพาราแทน ซึ่งเป็นต้นไม้ที่โตเร็วและให้ผลทางเศรษฐกิจเร็ว เศษของกิ่งไม้สักมากมายถูกตัดทิ้งรอการเผาทำลายต่อไป ซึ่งเศษไม้เหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรที่มีคุณค่าสูง

ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะสร้างพื้นที่แห่งการสัมผัสรับรู้ใหม่ ที่ให้เป็นพื้นที่ของต้นไม้และพุ่มไม้ที่ไร้ซึ่งความสดชื่น เป็นพื้นที่ของไม้ที่หมดมูลค่า ได้ก่อประกอบขึ้นเป็นรูปทรงพุ่มต่างๆ ในรูปลักษณะของประติมากรรมอินสตอลเลชัน ที่นอกจากให้การสัมผัสทางความงามแล้วยังอาจส่งสารบางอย่างให้ผู้ชมเกิดประเด็นคิด เกิดจินตนาการ หรืออาจเกิดมุมมองอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดการขยายผลทางความคิดสร้างสรรค์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและยั่งยืนตามมา

Thesis Title	Space from Scraps of Trees
Author	Mr. Panitan Pramoon
Degree	Master of Fine Arts (Visual Arts)
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Rossalin Garst

ABSTRACT

People in large, crowded cities are often looking for nature, and; therefore, tend to create their own version of it in different ways, such that it surrounds them and they become accustomed to this ‘artificial’ representation. As a result, they do not realize the importance of forests, a truly natural resource, and so exploit them inefficiently, causing a decrease in the number of valuable trees. In the north of Thailand, people continue to cut down teak trees and replace them with rubber, a fast-growing, economic plant. A substantial number of teak branches, twigs and other debris are cut down, waiting to be burned. Plant debris can; however, be considered a most valuable part of this natural resource.

Therefore, I wish to create space of a new type, that is, a space of lifeless trees and bushes. Made from ‘useless’ pieces of wood, this space can be assembled together in the bushy form of an installation sculpture, which not only provides a thing of beauty, but also delivers a message to participants, in the hope that it will help to trigger their imagination or a viewpoint, and which in turn, will lead to creativity and the efficient and sustainable exploitation of natural resources.